

ΧΡΗΣΤΟΥ Α. ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗ

Μέρος Β΄ - ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΙ

1. Ο ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑ

Ι) Η ΕΘΝΙΚΗ ΜΑΣ ΙΣΤΟΡΙΑ

γ) Η ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ΜΑΣ

2. ΟΜΙΛΙΑΙ

^*^*^*^

(a)

Ἡ Ἑλληνικότης τῆς Μακεδονίας

^*^*^*^

ΚΕΙΜΕΝΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ

www.sartzetakis.gr

Η ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ΜΑΣ

2.- ΟΜΙΛΙΑΙ

Λ*Λ*Λ*Λ

(a)

Ἡ Ἑλληνικότης τῆς Μακεδονίας

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΥΡΙΟΥ
ΧΡΗΣΤΟΥ Α. ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗ

ΚΑΤΑ ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΗΣ ΕΚΘΕΣΕΩΣ «ΑΡΧΑΙΑ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ»
ΕΙΣ ΤΟ «ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΒΙΚΤΩΡΙΑΣ» ΤΗΣ ΜΕΛΒΟΥΡΝΗΣ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ
24 Νοεμβρίου 1988

Λ*Λ*Λ*Λ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ

Τὸ 1988 ἐωρτάζοντο τὰ 200 χρόνια ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τοῦ Αὐστραλιανοῦ Κράτους. Κατὰ τοὺς ἐορτασμοὺς τὴν Ἑλλάδα ἐξεπροσώπησεν ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας Χρήστος Α. Σαρτζετάκης. Ἡ τοιαύτη ἑλληνικὴ συμμετοχὴ συνεδύασθη μὲ τὰ ἐγκαίνια Ἐκθέσεως μὲ θέμα «Ἀρχαία Μακεδονία», περιλαμβανούσης ἀρχαιολογικὰ εὐρήματα ἀπὸ τὴν Μακεδονίαν, εἰς τὸ «Μουσεῖον Βικτωρίας» τῆς Μελβούρνης. Ἡ Ἐκθεσις εἶχεν ὀργανωθῆ ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον Πολιτισμοῦ καὶ τελοῦσε ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, ὁ ὁποῖος καὶ ἐπρολόγισε βαρῦτιμον τόμον, τὸν ὁποῖον τὸ ἴδιον Ὑπουργεῖον ἐξέδωσε δίγλωσσον, εἰς ἑλληνικὴν καὶ ἀγγλικὴν γλῶσσαν, ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἀρχαία Μακεδονία – Ancient Macedonia» (Ἀθήνα, 1988), περιλαμβάνοντα εἰσαγωγικὰς ἐπιστημονικὰς μελέτας καὶ πλήρη κατάλογον ὄλων τῶν ἐκθεμάτων μετ' ἀναλυτικῶν ἐπεξηγήσεων.

Τὰ ἐγκαίνια τῆς Ἐκθέσεως αὐτῆς ἔγιναν τὴν 24^{ην} Νοεμβρίου 1988 ἀπὸ τὸν Πρόεδρον τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας, παρισταμένων τοῦ Αὐστραλοῦ Πρωθυπουργοῦ Ρόμπερτ Χώκ καὶ ἄλλων ἐπισήμων.

Αλλά ή παρουσία του Έλληνος Προέδρου της Δημοκρατίας εις Αυστραλίαν, και μάλιστα κατά τὰ ἐγκαίνια Ἐκθέσεως με ἀρχαιολογικά εὐρήματα ἀπὸ τὴν Μακεδονίαν, προεκάλεσε τὴν κινητοποίησιν τῆς ἐκεῖ ὀλιγαρίθμου, ἐν σχέσει πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν, παροικίας Σκοπιανῶν. Αὐτοί, γαλουχημένοι με τὸ ψεῦδος, ὅτι εἶναι οἱ Μακεδόνες και ή Μακεδονία εις αὐτοὺς ἀνήκει, και ὠργανωμένοι ἐπεχείρησαν προγραμματισμένως, με θορυβώδη ἔξω ἀπὸ τὸ Μουσεῖον συγκέντρωσιν, φωνασκίας και ἐκδήλους ἀπειλητικὰς διαθέσεις, κατά κάποιον τρόπον νὰ ματαιώσουν τὴν ἐκδήλωσιν. Εἶχον προσέλθει βεβαίως ἐκεῖ και πάμπολλοι Ἕλληνες τῆς Μεμβούρνης, αὐτοὶ με πολιτισμένον, ἑλληνικόν, τρόπον, χωρὶς νὰ δημιουργοῦν προβλήματα, ἀπλῶς πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς των Πατρίδος και διὰ νὰ παραστοῦν εις τὰ ἐγκαίνια τῆς Ἐκθέσεως.

Παρὰ τὸν ἐμφανέστατον κίνδυνον δημιουργίας ἐπεισοδίων ἀπὸ τὰς ἐναντίον τοῦ Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας ἀποδοκιμασίας και ἐκδηλουμένας ἀπειλητικὰς διαθέσεις τῶν συγκεντρωθέντων Σκοπιανῶν, ή στάσις τῶν Αὐστραλιανῶν Ἀρχῶν ὑπῆρξεν ἐπὶ τοῦ προκειμένου, τὸ ὀλιγώτερον, μὴ προσήκουσα. Η ἐκεῖ παροῦσα ἔφιππος Ἀ σ τ υ ν ο μ ι κ ῆ δ Ὑ ν α μ ι ς , ἀντὶ νὰ διαλύση ή ἔστω ἀπωθήση, ὡς ἄφειλε, τοὺς ἀσχημονοῦντας Σκοπιανούς εις ἀπόστασιν ἀσφαλείας διὰ τοὺς εις τὸ Μουσεῖον προσερχομένους, περιωρίσθη εις τὸ νὰ παρεμβληθῆ μεταξὺ τῶν ταραχοποιῶν Σκοπιανῶν και τῶν εἰρηνικῶς συγκεντρωθέντων Ἑλλήνων, ἀπλῶς πρὸς πρόληψιν τῶν μεταξὺ αὐτῶν συμπλοκῶν. Ἔτσι, ὅταν προσῆλθεν ἐκεῖ ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας, οἱ μὲν συγκεντρωθέντες Ἕλληνες τοῦ ἐπεφύλαξαν θερμοτάτην ὑποδοχὴν, ἐνῶ συγχρόνως οἱ ὠργανωμένοι Σκοπιανοί, με θορυβώδεις ἐκδηλώσεις, ὕβρεις και ἀπειλές ἐναντίον του, ἐδημιούργησαν ἀληθές πανδαιμόνιον· με τὴν ἐπιτόπιον Αστυνομικὴν δύναμιν παγερῶς παρακολουθοῦσαν και ἀδιαφοροῦσαν διὰ τὰ συμβαίνοντα, πράγμα βεβαίως πὸν δὲν συνιστᾶ συμπεριφορὰν Κράτους πολιτισμένου ἐναντι ξένου ἡγέτου, ἐπισήμως ἐπισκεπτομένου τὴν χώραν !

Αλλά ή ἀβελτηρία δὲν ἐβάρυνε μόνον τὴν ἐπιτόπιον Αστυνομικὴν δύναμιν. Η σ τ ᾶ σ ι ς και τῶν Αὐστραλιανῶν Πολιτικῶν Ἀρχῶν ὑπῆρξεν ἐπίσης ἀήθης. Πράγματι, τέσσαρα ὑπῆρξαν τὰ σημειωθέντα ἐπὶ τοῦ προκειμένου κρούσματα :

ΠΡΩΤΟΝ. Ἦδη τὴν προτεραίαν, 23^{ην} Νοεμβρίου (1988), εἶχε παρατεθῆ εις Κ α μ π ἔ ρ ρ α ν ἐπίσημον γεῦμα τοῦ Αὐστραλοῦ Πρωθυπουργοῦ *H a w k e* πρὸς τιμὴν τοῦ Ἕλληνος Προέδρου τῆς Δημοκρατίας. Ὅπως γίνεται σὲ τέτοιες περιπτώσεις εἶχαν ἀνταλλαγῆ προηγουμένως τὰ κείμενα τῆς κατά τὸ γεῦμα προσφωνήσεως τοῦ Αὐστραλοῦ Πρωθυπουργοῦ και τῆς ἀντιφωνήσεως τοῦ Ἕλλημος Προέδρου. Ὅταν ἔγινεν ἔτσι γνωστὴ ή μέλλουσα ἀντιφώνησις τοῦ Ἕλλημος Προέδρου, ἠξιώθη ἀπὸ Αὐστραλιανῆς πλευρᾶς νὰ ἀπαλειφθοῦν ἐκ τοῦ κειμένου της αἱ ἀναφοραὶ εις τὴν Μακεδονίαν και τὸ ἐπίπλαστον Μακεδονικόν. Αλλά ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας ἠρνήθη κατηγορηματικῶς κάθε περικοπὴν, διεμήνυσε δὲ ρητῶς εις τοὺς Αὐστραλοὺς, ὅτι, ἐὰν ἐπιμένουν εις τὴν ἀήθη

λογοκρισίαν τῆς ἀντιφωνήσεώς του, αὐτὸς θὰ διακόψῃ ἀμέσως τὴν ἐπίσκεψίν του καὶ θὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἡ ἀπειλὴ ἐσυνέτισε τοὺς ἀσχημονήσαντας καὶ ἡ ἀντιφώνησις ἐξεφωνήθη ἀκεραία, χωρὶς περικοπὰς, ὡς ἦτο.

ΔΕΥΤΕΡΟΝ. Τὰ ἴδια συνέβησαν καὶ μετὰ τὴν κατὰ τὰ ἐγκαίνια τῆς Ἐκθέσεως «*Αρχαία Μακεδονία*» εἰς Μεμβούρνην ὁμιλίαν τοῦ Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας, ἡ ὁποία εἶχε καὶ αὐτὴ προανακοινωθῆ εἰς τοὺς Αὐστραλοὺς. Διότι, ὅταν αὐτὸς, ἀντιπαρερχόμενος τίς, κατὰ τὰ ἀνωτέρω, προκλήσεις καὶ τίς ἀπειλὲς τοῦ Σκοπιανοῦ συρφετοῦ εἰσῆλθεν εἰς τὸ Μουσεῖον διὰ τὰ ἐγκαίνια, οἱ ἐκεῖ Αὐστραλοὶ ἀρμόδιοι ἠξίωσαν καὶ αὐτοὶ τὴν ἀπάλειψιν ἀπὸ τὴν ὁμιλίαν τῶν ἱστορικῶν τῆς ἀναφορῶν ! Ὁ Χρῆστος Σαρτζετάκης ἀπήντησεν ἐκ νέου, ὅτι λογοκρισίαν δὲν δέχεται καὶ ἐξεφώνησε τὴν ὁμιλίαν ὡς εἶχε, χωρὶς περικοπὰς.

ΤΡΙΤΟΝ. Ἀλλὰ καὶ μετὰ τὸ πέρας τῆς τελετῆς τῶν ἐγκαίνιων ὑπεδείχθη ἀπὸ Αὐστραλιανῆς πλευρᾶς εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας, ὅπως διὰ λόγους προσωπικῆς του ἀσφαλείας ἐξέλθῃ τοῦ Μουσεῖου ἀπὸ ὀπισθίαν εἴσοδον τοῦ κτηρίου καὶ ὄχι ἀπὸ τὴν κυρίαν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν εἶχεν εἰσέλθει εἰς αὐτό. Καὶ λόγοι μὲν ἀσφαλείας ὄντως συνέτρεχον ἐν ὄψει τῶν ἐκδηλουμένων ἀπειλητικῶν διαθέσεων τῶν ἀσχημονούντων Σκοπιανῶν. Ὅμως εἶναι ἄδηλον, ἐὰν ἡ πρότασις διευτώθη ὄντως δι' αὐτό, ἢ διὰ τὴν ἀποφευχθῆ χαιρετισμὸς τοῦ Ἑλλήνος Προέδρου, ὅταν ἐξήρχετο, πρὸς τὸ μέγα πλῆθος τῶν συγκεντρωμένων ὁμοεθνῶν του, οἱ ὅποιοι καὶ εἶχον ἐγκαταστήσει πρὸς τοῦτο ἐκεῖ ὑπαιθρίως μικροφωνικὴν μετὰ μεγαφῶνων ἐγκατάστασιν καὶ ἐνδεχομένως, κατὰ τὴν λογικὴν τῶν Αὐστραλῶν, ὄξυνθοῦν ἐντεῦθεν τὰ πνεύματα. Ὁ Χρῆστος Σαρτζετάκης φυσικὰ ἀπέρριψεν ἀσυζητητὴ τὴν ἀνοικεῖον πρότασιν, εἰπὼν χαρακτηριστικῶς, ὅτι δὲν θὰ φύγῃ ὡς διαρρήκτης ἀπὸ ἄλλην εἴσοδον. Καὶ ἐξῆλθε κανονικῶς, ἐχαιρέτησε δὲ καταλλήλως ἀπὸ τοῦ μικροφώνου τὸ μέγα πλῆθος τῶν συγκεντρωμένων Ἑλλήνων. Τότε μάλιστα, ἐπειδὴ εἶδε τοὺς Σκοπιανούς, νὰ ἐπισείουν, μεταξὺ ἄλλων, ἓνα ἀρκετὰ μεγάλο πλακάτ μετὰ τὴν ἐπιγραφὴν “*Sartzetakis, your mother was not Greek, she was Macedonian*” (δηλαδή, «*Σαρτζετάκη, ἡ μητέρα σου δὲν ἦτο Ἑλληνίδα, ἦτο Μακεδόνισσα*»), ἀνεφέρθη εἰς τὸ γεγονὸς καὶ, ἀπευθυνόμενος πρὸς τοὺς Σκοπιανούς, παρετήρησε “*my mother was Greek, because she was Macedonian*” (δηλαδή, «*ἡ μητέρα μου ἦτο Ἑλληνίδα, διότι ἦτο Μακεδόνισσα*»), προκαλέσας θύελλαν ἐνθουσιασμοῦ καὶ ἀτελεύτητες ἐπευφημίαις τῶν συγκεντρωμένων Ἑλλήνων.

ΤΕΤΑΡΤΟΝ. Τὸ ἑσπέρας τῆς ἰδίας ἐκείνης ἡμέρας (24.11.1988) παρετέθη εἰς τὸν Ἑλληνα Πρόεδρον ἐπίσημον δεῖπνον εἰς ξενοδοχεῖον τῆς Μεμβούρνης ἀπὸ τὸν Κυβερνήτην τῆς Βικτωρίας *McCaughy*. Ἐξω ἀπὸ τὸ ξενοδοχεῖον εἶχαν προηγουμένως καὶ πάλιν συγκεντρωθῆ ὀργανωμένοι ἑκατοντάδες Σκοπιανῶν, φωνασκοῦντες καὶ ἐκδηλοῦντες ἀπειλητικὰς διαθέσεις ἐναντίον τοῦ Ἑλλήνος Προέδρου, χωρὶς καὶ πάλιν ἡ Ἀστυνομία νὰ παρέμβῃ καὶ

διαλύση ή έστω άπωθήση, όπως στοιχειωδώς επεβάλλετο, εις άπόστασιν άσφαλείας τούς άσχημονούντας. Τότε δέ πρό τής προσελεύσεώς του εις τó ξενοδοχείον ένημερώθη έπισήμως από Αύστραλιανής πλευράς διά τά συμβαίνοντα ό Πρόεδρος τής Έλληνικής Δημοκρατίας με τήν υπόδειξιν, όπως διά λόγους άτομικής του προστασίας μή προσέλθη εις τó ξενοδοχείον από τήν κυρίαν είσοδον αυτού, αλλά από τó υπόγειον, εις τó όποϊον με όρους άσφαλείας ήμπορούσε από τής όπισθίας πλευράς του κτηρίου νά εισέλθη τó φέρον τόν Πρόεδρον αυτοκίνητον. Εις τήν ίταμήν υπόδειξιν ό Χ ρ η σ τ ο ς Α . Σ α ρ τ ζ ε τ ά κ η ς έδωσεν άμέσως τήν άπάντησιν, ότι, κατά λέξιν, «ό Πρόεδρος τής Έλληνικής Δημοκρατίας εις κάθε περίπτωση μόνον από τήν κυρίαν είσοδον εισέρχεται και δέν πτοείται από τούς κινδύνους, τήν δέ ευθύνην τής προστασίας του έχουν έν προκειμένω άκεραϊαν μόνον αί Αύστραλιαναι Αρχαί». Καί πράγματι προσήλθε διά του αυτοκινήτου και εισήλθεν εις τó ξενοδοχείον διά τής κυρίας είσόδου του. Αλλά κατά τήν προσέλευσιν αυτήν έδέχθησαν αυτός και ή άκολουθία του επίθεσιν έξαγριωμένων Σκοπιανών, με ριπτόμενα ξύλα, πέτρες και διάφορα άλλα άντικείμενα. Ένας Έλλην άστυνομικός τής άκολουθίας του Προέδρου έπλήγη, ευτυχώς έλαφρώς, κατά κεφαλήν, με άποτέλεσμα νά σπάσουν τά γυαλιά του.

Η έκφωνηθεισα κατά τά έγκαίνια τής Έκθέσεως «Αρχαία Μακεδονία» όμιλία του Προέδρου έχει δημοσιευθί, μεταξύ άλλων, και εις τó έγκυρότατον λογοτεχνικόν περιοδικόν «ΝΕΑ ΕΣΤΙΑ», τεύχος 1476 τής 1.1.1998, σελ. 10-11, με τó άκόλουθον εισαγωγικόν σημείωμα : «... Κατά τά έγκαίνια ό κ. Πρόεδρος έκφώνησε τόν άκόλουθο λόγο, τόν όποϊον δημοσιεύουμε κατωτέρω τόσο για τó περιεχόμενο και τις σκέψεις πού περιέχει, όσο και γιατί ή έκθεση και ό λόγος αυτός τών έγκαινίων προσέλαβαν τόν χαρακτήρα έθνικής προσφοράς προς τήν κατεύθυνση τής διαφώτισης τής κοινής γνώμης σε μιá χώρα, όπου τó άνύπαρκτο “Μακεδονικό θέμα” έχει προσλάβει ανεπίτρεπτες και άπαραδέκτες διαστάσεις από μιá άντιεπιστημονική και άντιπνευματική συστηματική προπαγάνδα».

Τó κείμενον τής όμιλίας έχει ως έξης :

Κύριε Πρωθυπουργέ,

Κυρίες και Κύριοι,

Μέ όλως ιδιαίτερη χαρά άνταποκρίνομαι στην διατυπωθεισα έπιθυμία, όπως, με τήν ευκαιρία τής έδω παρουσίας μου, εγκαινιάσω στην ώραία αυτή αίθουσα του Μουσείου Βικτωρίας τήν αρχαιολογική έκθεσι με θέμα «Αρχαία Μακεδονία».

Και είναι η ιδιαίτερη αυτή χαρά μου εύεξηγήτη. *Πρώτον*, διότι την Έκθεσιν αυτήν προσφέρει η Πατρίδα μου, η Ελλάς, προς τον λαό της Αυστραλίας ως την υψηλότερη πολιτιστική συμμετοχή στον έορτασμό της διακοσιετηρίδος της φίλης αυτής χώρας· ενώ και η ιδική μου παρουσία αποτελεί επίσης την υψηλότερη, από απόψεως πολιτειακής μας συγκροτήσεως, συμμετοχή στον ίδιο έορτασμό. Και *δύτερον*, διότι τα εύρηματα, που εκτίθενται, είναι τέτοιας αρχαιολογικής αξίας και σημασίας, ώστε πιστεύουμε χωρίς κανένα δισταγμό, ότι η Έκθεσις αυτή θα αποτελέση πολιτιστικό γεγονός μοναδικό για την Αυστραλία, τουλάχιστον για την περίοδο του έορτασμού της διακοσιετηρίδος. Στους δύο αυτούς λόγους, ως μου συγχωρηθή να προσθέσω και την ειδικότερη χαρά και ύπερηφάνεια, που αισθάνομαι, διότι τα προκείμενα εκθέματα προέρχονται από τα σπλάχνα της Ίερης, για μας τους Έλληνες, Μακεδονικής γης, που είναι και ο τόπος καταγωγής της μακαρίτισσας μητέρας μου και ο τόπος όπου γεννήθηκα, μεγάλωσα, σπούδασα, ανδρώθηκα και εγώ ο ίδιος.

Κοινώς θεωρείται, ότι η Αρχαιολογία είναι μία από τις κύριες κατακτήσεις της ιστορικής μεθοδολογίας. Χάρης σ' αυτήν οί γνώσεις μας του παρελθόντος δεν άντλούνται αποκλειστικώς από γραπτές μαρτυρίες, οί οποίες δεν είναι πάντοτε εξησφαλισμένο, ότι αποδίδουν την αντικειμενική αλήθεια και μάλιστα ακέραιη. Με τα αρχαιολογικά εύρηματα, δηλαδή τα υλικά κατάλοιπα της ανθρωπίνης δραστηριότητος χρόνων παλαιών, και συγκεκριμένως την κατάταξι και την σύγκρισί τους, διευρύνεται αποφασιστικώτατα η δυνατότης προσπελάσεως προς την ιστορική αλήθεια. Διότι πλέον εύρίσκονται στην έρευνητική διάθεσι των ειδικών, και καθίστανται έτσι προσιτά και στην φιλομαθή διάθεσι του καθενός, ιστορικά μνημεία άψευδη, μη έπιδεχόμενα κατά κανόνα παραποίησησι, εκτός μόνον με έξωτερική επέμβασι, ή όποια όμως είναι έπιστημονικώς διαγνώσιμη. Έτσι η ανθρωπίνη περιπέτεια του παρελθόντος ήμπορεί να αναπαρασταθή πιστότερον, άφου τα ιστορικά μνημεία είναι ικανά να προφοδοτήσουν με τον αυθεντικώτερο και πιό αξιόπιστο τρόπο τους περισσότερους τομείς της ιστορικής έρευνας : την ιστορία της τέχνης, εκείνη των τεχνικών δυνατοτήτων, την ιστορία της θρησκείας, της κοινωνίας, την ιστορία των ανθρωπίνων νοοτροπιών, την έθνολογία, κλπ.

Στην παρούσα Έκθεσι παρουσιάζονται αρχαιολογικά εύρηματα του γεωγραφικού χώρου της Μακεδονίας, που ανάγονται στο διάστημα από την νεολιθική έποχή (5^η χιλιετηρίδα π.Χ.) έως και την ολοκλήρωσι της κατακτήσεως της Ελλάδος από τους Ρωμαίους το 146 π.Χ. Ο κάθε επισκέπτης θα ήμπορη πλέον κατά το διάστημα λειτουργίας της Έκθέσεως με τα ίδια του τα μάτια, και έδω στην μακρυνή Αυστραλία, να αποθαυμάση χαρακτηριστικά δείγματα του πολιτισμού των Μακεδόνων. Δείγματα, τα όποια έπαληθεύουν, με

τρόπο και στους σημερινούς ανθρώπους ορατό, την αλήθεια, την όποια ήδη γραπτές ιστορικές μαρτυρίες παραδίδουν : ο πατέρας της Ιστορίας *Ηρόδοτος*, ο όποιος κατατάσσει τους *Μακεδόνες* στα βορειοδυτικά δωρικά έλληνικά φύλα· ο επίσης ιστορικός *Πολύβιος*, που χαρακτηρίζει τους *Μακεδόνες* ως την αγωνιστική εμπροσθοφυλακή του *Έλληνισμού*· ο γεωγράφος *Στράβων*, που επίσης ρητώς μαρτυρεί, ότι «*έστιν Έλλάς και ή Μακεδονία*», κλπ.

Έτσι ή *όψιμη προσπάθεια*, που καταβάλλεται τα τελευταία χρόνια από ώρισμένη πλευρά, για να πλαστογραφηθή ή αναμφισβήτητη ιστορική αλήθεια περι της ελληνικότητας της *Μακεδονίας* και των *Μακεδόνων*, δεν πρόκειται, τουλάχιστον στα πνεύματα των καλοπίστων, να καρποφορήσει. Οί *έθνότητες* ή *υπάρχουν*, όποτε και μαρτυρούνται από γραπτές ιστορικές πηγές και ιστορικά μνημεία του παρελθόντος, ή δεν υπάρχουν. Πρò παντός όμως δεν είναι δυνατόν να κατασκευάζονται, όπως τα βιομηχανικά προϊόντα, που έφευρεν ο άνθρωπος, για παράδειγμα, μετά τον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο. Κάτι τέτοιο ήμπορεί να υπηρετή *άνομολόγητες* *ιμπεριαλιστικές* *επιδιώξεις*, αλλά *συγχρόνως* προσβάλλει με τον πιο βάνανσο τρόπο την *άνθρωπίνη νοημοσύνη*.

Στην περίπτωση της *Μακεδονίας*, τò ίδιο τò όνομα των *Μακεδόνων* είναι *έλληνικό* : ή λέξις «*μακεδνός*» μαρτυρείται ήδη στον *Όμηρο* (*Όδύσεια Η 106*) και σημαίνει *ύψηλός*, *μακρύς*. Αποδίδει έτσι τα φυσικά χαρακτηριστικά του *Μακεδονικού* λαού, ότι οί *Μακεδόνες* είναι *μεγαλόσωμοι*. Αλλά και όλόκληρο τò γλωσσικό *μακεδονικό* *ύλικό*, που μās παραδίδεται από τον *Αθήναιο* ή που βρίσκεται αποθησαυρισμένο στο *Λεξικό* του *Ήσυχίου*, τα κύρια όνόματα, τα τοπωνύμια, τα προσηγορικά, συνηγορούν για τόν *έλληνικό* χαρακτήρα της *Μακεδονικής* *διαλέκτου* : ή *έτυμολογία* των λέξεων είναι *έλληνική*, τα γνωρίσματα και τα φωνητικά πάθη κοινά της *έλληνικής* *γλώσσης*, οί κλίσεις και οί καταλήξεις τò ίδιο. Στις γραπτές αυτές ιστορικές μαρτυρίες προστίθενται και όλα τα ιστορικά μνημεία, που ή *αρχαιολογική* *σκαπάνη* έφερε και εξακολουθεί να φέρη στο φώς στον γεωγραφικό χώρο της *Μακεδονίας* : αφού οί *έπιγραφές* είναι *έλληνικές*, οί *θεότητες* ίδιες με της λοιπής *Έλλάδος*, οί *τεχνοτροπίες*, τα πάντα *έλληνικά*.

Από τα πράγματα, λοιπόν, αυτοί που εμφανίσθηκαν στον *βαλκανικό* *ορίζοντα* πολλούς αιώνες αργότερα, μόλις από τα τέλη του 6^{ου} και τις αρχές του 7^{ου} *μ.Χ.* αιώνος, είναι αδύνατον να έχουν οποιαδήποτε φυλετική σχέση με τους *Μακεδόνες*, που ήδη από την *αρχαιότητα* *υπερηφανεύοντο*, ότι είναι *Έλληνες*. Όλες, χωρίς εξαίρεσι, οί *ιστορικές* *πηγές* και όλα τα *αρχαιολογικά* *εύρήματα* είναι, επί του προκειμένου, *κατηγορηματικά* και *αμείλικτα*. Και ή *αλήθεια* πάντοτε *θριαμβεύει*.

Ευχαριστῶν γιὰ τὴν παρουσία ὅλους σας,

κηρύσσω τὰ ἐγκαίνια τῆς Ἐκθέσεως αὐτῆς ὡς συμβόλου εὐλικρινοῦς ἀγάπης καὶ ἐκτιμήσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, μὲ τὴν πανάρχαια Ἱστορία του, πρὸς τὸν νεώτερο, ἀλλὰ τόσο ζωντανὸ καὶ δυναμικὸ λαὸ τῆς Αὐστραλίας.

Καὶ εὐχομαι τὴν ἀναμενομένη λαμπρὴ ἐπιτυχία της.

*****